

absolut afgørende, at Ministeren erklærer sig enig med mig i, at det er Ejendomsskyldvurderingen af 1916 og ikke senere Omvurderinger, der skallægges til Grund. Forespørgselen er stillet netop for at faa dette slaaet fast og skabe Klarhed paa dette Omraade. Jeg understregede det forrige Gang, jeg havde Ordet, yderligere derhen, at det vilde være naturligt, at det var Ministeren, der havde Fortolkningen af Loven, og at det var Kommissionen, der havde at udføre Arbejdet efter den Fortolkning; Ministeren og Rigsdagen havde lagt ind i Loven. Thi i det store og hele var vi alle enige om, at det var Rigsdagens Mening, at saadan skulde Loven forstaaes. Jeg forstaaer ikke, hvorfor det ærede Medlem følte sig skuffet over min Udtalelse, idet Forespørgselen netop gik ud paa at forebygge, at Godejerne skulde gaa udenom denne Lov. Det var ogsaa min Motivering med Hensyn til Forespørgselen at pege paa alle disse Ejendomme, der ikke vilde komme ind under denne Lovgivning, eller om hvis Enhøren under Loven der kunde være Tvivl.

Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem fra Næstved i, at det er heldigt, at Udvalget sejrede med Hensyn til Spørgsmaalet om Husene; thi der har Husmændene netop Loven paa deres Side, og der er ikke Spor af Tvivl om, hvordan denne Lov skal forstaaes med Hensyn til Brug af Huse. Men den Lejeværdi, der skal gives af disse Huse, forsaavidt Ejer og Lejer ikke bliver enige derom, fastsættes af de Udvalg, der er nedsatte, og de har igen den Begrænsning ikke at kunne sætte Lejeafgiften højere end til 4 pCt. af Skyldværdien. Det er klare og gode Regler, som ingen kan misforstaa, og jeg skal altid vide netop at staa paa den Side. Thi, det tør jeg godt sige overfor det ærede Medlem — hvad han for øvrigt ogsaa indrømmer —, jeg har bestandig arbejdet med al den Energi og den Evne, jeg har haft, paa at skabe gode Brugsvilkaar for Husmændene; og jeg synes ogsaa, det er et talende Vidnesbyrd derom, at jeg netop lægger Fingeren paa det Sted, jeg har gjort, og beklager mig over, at de nævnte Huse ikke kommer med. Thi det er jo alt sammen Huse og Parceliststeder, jeg her pegede paa. Jeg vil for øvrigt sige — det fremgik ogsaa af mine Udtalelser før —, at jeg netop søgte at begrunde, at ogsaa disse Steder kunde være Fæstetvang undergivne, ved at bringe dem i Analogi med de Huse, der omhandles i Loven af 1902, og de gamle Pligthuse i Hénhold til Forordningerne af 1791 og 1805, idet de paagældende Steder efter min

Mening hører lige saa vel hjemme under de Ejendomme, der skal overdrages til Selveje, som de andre af mig her nævnte Huse.

Jeg vil endvidere pege paa, at man her i Tinget fra Begyndelsen har arbejdet for at kunne tage alle Huse med, for at der ingen Tvivl skulde blive. Det lykkedes ikke. Det, som vi havde faaet gennemført i Folketinget, blev i nogen Grad ændret i Landstinget; hvorvidt Ændringen var en Forbedring, er en Ting for sig. Det blev slaaet fast, hvilke bestemte Huse Loven gjaldt. Men jeg skal meget gerne støtte det ærede Medlem i — og det laa ogsaa i mine Udtalelser før — at opfordre Ministeren til at tage under nøjeste Overvejelse, hvorvidt flere Huse kunde drages ind under Fæstetvangen og dermed under Loven. I den Henseende har jeg, som sagt, peget paa disse Huse, jeg ved ikke, om det ærede Medlem fra Næstved har andre at pege paa; mener det ærede Medlem, at vi skulde have Ret til at drage flere med ind end netop de af mig her nævnte Huse?

I øvrigt takker jeg Ministeren for, at han klart har givet sin Tilslutning til min Opfattelse med Hensyn til Vurderingen. Hvad Jagtloven angaar, saa hører den Sag jo ikke ind under det Spørgsmaal, vi her behandler; men hvis det var min private Opfattelse, det ærede Medlem lyste efter, vil jeg sige, at jeg er en personlig Tilhænger af, at Jagtretten følger Brugsretten.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Jeg kan jo ikke forlange, at den ærede Ordfører for Forespørgerne (Martin Hansen) skal godkende min Begrundelse af, at Arbejderne ikke er satte i Gang før nu. Før de paagældende Indberetninger kom ind, kunde man i hvert Fald ikke sende dem ud, og der var i alt Fald paa det Tidspunkt valgt adskillige Kommissionsformænd. Jeg tror ikke, der er sket nogen som helst Skade ved, at Sagen ikke er kommet i Gang tidligere.

Naar den ærede Ordfører sagde, at efter at vi har taget de i Loven af 1902 omhandlede Huse med ind under denne Lovgivning, var der ikke stort at sige til, at man ogsaa tog de omtalte Parceliststeder paa 1—2 Tdr. Hartkorn med, saa er der ganske vist noget i den Betragtning. Men i alle de Aar, Fæsteloven var til Behandling baade her og i det andet høje Ting, er der ingen, der har peget paa dette Forhold.

Den ærede Ordfører hævdede dernæst, at vi dog i hvert Fald maatte gennemføre en Ordning i Retning af at regulere Brugsforholdene ogsaa for disse Ejendomme efter Afsnit 2. af Fæsteloven. Dette har jeg ikke